SKANDINAVIENS STJERNE

Udvikling i 100 Aar

Det indre Vidne

Ved Hjælp af denne Aand bliver alle Mennesker oplyste, de onde saa vel som de gode, de intelligente og de uvidende, de høje og de lave, hver i Overensstemmelse med sin Evne til at modtage Lyset; og denne Aand eller Indflydelse, som udspringer fra Gud, kan siges at udgøre Menneskets Bevidsthed og vil aldrig ophøre at strides med Mennesket, indtil Mennesket bliver bragt i Besiddelse af den højere Intelligens, som kun kan komme gennem Tro, Omvendelse, Daab til Syndernes Forladelse og Meddelelsen af den Helligaands Gave gennem en, der har Myndighed dertil (»à — Gospel Doctrine, Side 73—75).

Præsident David O. Mc. Kay forklarer dette interessante Emne paa en rimelig og letfattelig Maade:

»Den Helligaand er en aandelig Personlighed og er det tredie Medlem af Guddommen. Det er hans Mission at vejlede og inspirere dem, som oprigtigt adlyder Evangeliets første Principper—dem, som udviser oprigtig Tro paa den Herre Jesus Kristus, som omvender sig fra deres Ondskab og Synder og som bliver døbt ved Neddyppelse af en, der er guddommeligt bemyndiget til at udføre denne Ordinance, og som bliver bekræftet af en, som holder Præstedømmet og faar den Helligaands Gave meddelt.

Den Helligaand er ikke det samme som Guds Aand. I Skrifterne bliver Udtrykkene: Den Helligaand, Guds Aand, Herrens Aand, Trøsteren, Sandhedens Aand anvendt med forskellige Betydninger, i nogle Tilfælde henvisende til den Helligaands Personlighed og i andre Tilfælde til den Indflydelse, som udstraaler fra Faderen. Sammenhænget af Skriftsteder, i hvilke disse Udtryk forekommer, maa studeres, for at vi kan vide, enten Udtrykket henviser til den aandelige Personlighed eller kun til Indflydelsen.

Guds Aand gennemtrænger alle levende Ting. Det er ved denne Aand, at »vi lever og bevæger os,« men den Helligaand er bestemt beskikket til at vejlede og inspirere dem, som ved Adlydelse af Evangeliets Principper er berettiget til dens Fællesskab.

I Dag afslører Radioen den Kendsgerning, at Lyden og andre Vibrationer gennemtrænger det atmosfæriske Rige, der omgiver Jorden; men for at høre disse Lyde maa man være i *Harmoni* med dem ved en rigtig Indstilling af ens Radiomodtager. I Lighed hermed gennemtrænger Herrens Aand hele Naturen og paavirker den; men for at modtage den Helligaands Vejledning, Beskyttelse og Inspiration, maa man sætte sig selv »i Harmoni« dermed ved at vise Lydighed mod de evige Principper. For at trække en anden Parallel: Ligesom Radioen ved overdreven Anvendelse eller Misbrug svækkes og bliver ubrugelig som et Mellemled, saaledes kan en Person ved Forsømmelse af sin Pligt, ved at gøre hvad der er forkert eller ved syndig Eftergivenhed »afskære« sig fra Kommunikation med den Helligaand«.

Dr. John A. Widtsoe repræsenterer i »Evidences and Reconciliations, Side 173, et klart Synspunkt af dette Emne. Han siger:

»Den Helligaand, der undertiden kaldes Trøsteren, er det tredie Medlem af Guddommen og er en Personlighed adskilt fra »The Holy Spirit«. Som Person kan den Helligaand ikke mere end Faderen og Sønnen være allestedsnærværende. Kun lidt er endnu blevet aabenbaret angaaende den Helligaand; men det er tydeligt, at dens Mission er at bære Vidnesbyrd til Mennesket om Guds Eksistens og Sandheden af Jesu Kristi Evangelium og ogsaa at fylde Menneskene med Kundskab og Magt og inspirere dem til Gerninger, der bringer Lykke. »Den Helligaand bærer Vidnesbyrd om Faderen og Sønnen«. Den Gerning, der er overdraget dette Medlem af Guddommen, er høj og hellig og nødvendig for Menneskets evige Fremgang. Det synes ikke usandsynligt, at Han benytter »The Holy Spirit« til at udføre sin Gerning.

Den Helligaands Nærværelse og Kraft er lovet alle, som har Tro paa Gud, omvender sig fra deres Synder, bliver døbte til Syndernes Forladelse og modtager Haandspaalæggelse af en, der er i Besiddelse af Præstedømmets Myndighed. Ved Bekræftelsen af et nyt Medlem af Kirken udtales altid Ordene: »Modtag den Helligaand«. Det er Ildens Daab.

den store Gave, Belønningen for Lydighed mod de forberedende Ordinancer i Evangeliet.

»Herre, hvor kommer det,« sagde en, »at du vil aabenbare dig for os og ikke for Verden? Jesus svarede og sagde til ham: Om nogen elsker mig, vil han holde mit Ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham.« — Johs. 14: 22—23.

Svaret blev givet for alle Tider. Den Helligaands Fællesskab, som opretter Enhed med Guddommen, er nødvendigvis reserveret dem, som holder Frelserens Befalinger og efterligner hans Eksempel.

Dette er en aandelig Velsignelse, som Verden ikke kan modtage.

»Og vi er hans Vidner om disse Ting, ligesom ogsaa den Helligaand, som Gud har givet dem, der adlyder ham.« — Apost. Gern. 5: 32.

Aanden, som taler til Menneskets Sjæl, ophæver al Tvivl og forbereder Mennesket til at møde Faderen. De smaa og de store, saa længe som de uophørlig lader Dyd pryde deres Tanker, er beretiget til at have den Helligaand som deres vedblivende Ven.

Trøsteren aabenbarer Faderens Hemmeligheder for dem, det er Guds Vilje. Han bringer Menneskene til den Almægtige, og de føler Aandens Liv pulsere i deres eget. Af uvurderlig Værdi er Rettigheden til at have den iboende Aand, som bærer Vidnesbyrd om alle Tings Sandhed. Saaledes deltager vi i Guds Kundskab og Visdom. Vi bliver gudfrygtige og fromme og vandrer i Harmoni med vor Frelses Ophavsmand.

Gennem den Helligaands Fællesskab ser vi smukke Syner af det Hjem, som skal være vort efter denne dødelige Tilstand. Vi vil bo hos Gud og Kristus gennem al Evighed. I Sandhed er dette det mest ophøjede, det største og bedste Gode, der kan opnaas. Det er Tidens og Evighedens voksende Under.

I et herligt Syn, som Joseph Smith beskrev som »en Afskrift af den evige Verdens Optegnelser«, lover Herren de Hellige, at den Helligaand vil aabenbare dem Skatte af himmelsk Visdom og Kundskab. Fryd Dem over følgende Ord:

»Ja, endog Evighedens Undere skal de kende, og tilkommende Ting vil jeg vise dem, ja, hvad der angaar mange Slægter.

Deres Visdom skal være stor, og deres Forstand naa til Himlen, og for dem skal de vises Visdom foregaa, og de forstandiges Forstand blive til intet;

Thi ved min Aand vil jeg oplyse dem, at ved min Kraft vil jeg tilkendegive dem min Viljes Hemmeligheder; ja, de Ting, hvilke intet Øje har set, ej heller Øre har hørt eller er opkommet i noget Menneskes Hjerte.

Ej heller formaar noget Menneske at kundgøre dem; thi de kunde ikkun ses og forstaas ved den Helligaands Kraft, som Gud skænker dem, der elske ham og rense sig for ham.

Hvem han skænker den Naade til selv at se og erkende den.

At de ved Aandens Kraft og Aabenbarelse, medens de er i Kødet, kunne blive skikkede til at udholde hans Nærværelse i den herlige Verden.

Og Æren, Herligheden og Herredømmet tilhører Gud og Lammet evindeligen, Amen«.

(Pagtens Bog 76: 8—10; 116—119).

Kirkens Medlemstal

Efter den sidste Optælling i Staten Utah viser det sig, at der har været Fremgang, hvad de sidste Dages Hellige angaar. I mange Aar har vi hørt, at der i Staten Utah var 60% Sidste Dages Helige og i Byen Salt Lake City 40% Medlemmer. Resultatet af den sidste Optælling blev opgjort i November 1946 og viser en Fremgang i Staten fra 60% til 74,21% og i Salt Lake City fra 40% til 65,11%. Dette viser en betydelig Fremgang, men Utah og specielt Salt Lake City er ogsaa den mest frugtbare Arbejdsmark i hele Verden.

Hvad har vi gjort i Dag?

Vi skal gøre saa meget — i de kommende Aar,
men hvad har vi gjort i Dag?
Vi skal give en Gave, der rigtig forslaar,
men hvad har vi givet i Dag?
Vi skal plante et Haab, hvor Bekymringer gror,
saa den grædende ler og den tvivlende tror,
men hvad har vi gjort i Dag?

Vi skal være saa inderlig gode — engang,
men hvad har vi gjort i Dag?
Vi skal bringe den triste et Smil og en Sang,
men hvad har vi bragt i Dag?
Vi skal træde de Spor, som de største har traadt,
men en redelig Troskab i stort og i smaat.
Vi skal mætte hver hungrende Sjæl med godt,
men hvem har vi mættet i Dag?

Vi skal høste de skønneste Glæder — om lidt,
men hvad har vi saaet i Dag?
Vi skal bygge, saa Tinder og Skyer gaar i et,
men hvad har vi bygget i Dag?
Det er lifligt, at svæve, hvor Drømmene bor,
men Hverdagens Pligter er nu — er her.
Det Spørgsmaal alene er Umagen værd:
HVAD HAR VI GJORT I DAG?

Blandt Aandsgiganter og arkitektoniske Mesterværker

Mennesker og inntrykk i Salt Lake City. Januar 1947.

Korrespondanse fra *Frithjof Fluge.*

Forfatteren af nærværende Artikel er Nordmand og vil sikkert være Bladets Læsere bekendt fra flere velskrevne Artikler gennem de senere Aar, Artikler, der har handlet om vidt forskellige Emner. Broder Fluge har de sidste tre Maaneder været i Amerika som Korrespondent til norske Blade.

Den her offentliggjorte Artikel om »Byen med det store Hjerte« vil glæde enhver Sidste Dages Hellig. Den giver i korte Træk et ganske udmærket Billede af Byen og Staten, hvis Tilblivelse skyldes Brigham Youngs geniale Forudseenhed og kolonisatoriske Dygtighed. Dette, parret med de Tusinder af navnløse Sidste Dages Helliges opofrende Kærlighed og ubetvingelige Mod, har skabt en Stat og et Kulturliv, som den Dag i Dag er til lige stor Forbløffelse for udenforstaaende.

Vi overgiver nu Artiklen i Deres Haand og beder Dem læse den med Omtanke.

I byen med det store hjerte. Da mitt fly fra Californiasommeren kom inn i snøstormen over Nevadafjeldene, tapte styringen od måtte nødlande, var det øyeblikke jeg ikke trodde jeg skulle nå fram til Salt Lake City. Men etter 22 timers reise, hvor den motorbussen jeg måtte ta oppover kjempet en dramatisk kamp mot snøskavlene, kom jeg fram til en by som hilste meg i modent vinterskrud. Fra vinduet i Hotel Utah så jeg resultatet av *Brigham Youngs* vision og

kjempevilje; mellom de snødekte fjellene foldet den arkitektonisk finstrukturerte byen seg ut med sine symmetrisk rettvinklede gater, velstelte byggninger som dominertes af Templet og Kirkens byggninger i sentrum. Det *er* utroligt: I løpet av nøyaktig ett hundre år er ørkenen ved Saltsjøen blitt omskapt til en høgborg for kultur og åndsliv.

Jeg har sett mange steder i Sambandsstatene under mine reiser de siste tre månedene. Jeg har bodd i New York, Chicago, i Boston, Washington, New Mexico City, San Fransisco og Los Angeles o. fl. Men intet av det jeg så, hørte og erfarte kom opp mot inntrykkene i Saltsjøbyen. Først og framst var det byen sjøl. Dens velpleide struktur og dens stille, trikkeløse trafikk vitnet om et estetisk og harmonisk sjeleliv hos dem som skapte byen. For det andre var det menneskene i byen. De var annerleis enn amerikanerne flest. De var mer smilende, roligere, mer balanserte, mer hjertelige og sikkert mer lykkelige. Deres liv og virke var mer pregd av kultur, åndsliv og toleranse enn av materialistisk betont »money-digging«. For det tredje var det intellektuelle og sosiale nivå blant menneskene, deres hjernekraft og deres hjertelag, deres offervilje og deres hjelpsomhet så framstående at jeg fannt bare ett adekvat uttrykk for det: De bodde i *Byen med det store hjerte!*

Hva jeg fannt i byen med det store hjerte? Jeg fannt i all korthet et kulturnivå hvis make ikke finns i verden. Sterke ord? Neppe. For hvis en definerer kultur statistisk, som f. eks. de høgste positive tallverdier og de lågste negative tallverdier for menneskelig velferd og trivsel, så har »mormonene« i staten Utah de høgste positive og de lågste negative verdier blant folkegruppene i verden.

Kultur målt i statistik. Folket i Utah har ikke mindre end 102% flere vitenskapsmenn og åndsgiganter enn gjennomsnittet i Sambandsstatene, om oppslaggsverkene »Who is Who in America« og »Men of Science« blir lagt til grunn for vurderinegn. Tallet for Utah ligger 30% høgre enn den nestfølgende staten. Dette vitner først og framst om gode skoler, om effektivt studium, energi og tankekraft, om gode

Til Guds Hus Bjerg.

Vi er alle udmærket bekendt med Esajas 2. Kap., 1.—5. Vers, hvori vi læser:

»Det skal ske i de sidste Dage, at Herrens Huses Bjerg, grundfæstet paa Bjergenes Top, skal løfte sig op over Højene. Did skal Folkene strømme, og talrige Folkeslag vandre. Kom lad os drage til Jakobs Guds Hus; han skal lære os sine Veje, saa at vi kan gaa paa hans Stier. Thi fra Zion udgaar Aabenbaring, fra Jerusalem Herrens Ord.«

Vi citerer hyppigt disse Vers, men vi forsømmer at studere de Vers, der følger, og som har med vore Dage at gøre. Det er en bemærkelseværdig Ting, at Herren siger, at vi skal slænge vort Guld og Sølv til Flagermuse og Muldvarpe, er det ikke nærmest, hvad vi har gjort? Vi har ikke meget Guld, Staterne tager det og begraver det — kan man ikke sige, at det er at give det til Muldvarpe og Flagermus?

Jeg vil ogsaa læse et Afsnit fra Jeremias, det 16. Kapitel, 14.—18. Vers:

»Se derfor skal Dage komme, lyder det fra Herren, da det ikke mere hedder: Saa sandt Herren lever, der førte Israelitterne op fra Nordens Land og fra alle de Lande, til hvilke han havde stødt dem bort. Og jeg fører dem hjem til deres Land som jeg gav deres Fædre. Se jeg sender Bud efter Fiskere i Mængde, lyder det fra Herren, og de skal fiske dem; og siden sender jeg Bud efter Jægere i Mængde, og de skal jage dem fra hvert Bjerg, hver Høj og Klippernes Kløfter. Thi mine Øjne er rettet paa alle deres Veje; de er ikke skjulte for mig, og deres Brøde er ikke dulgt for mine Øjne.«

En stor Indsamling.

Herren sagde til Israel, at naar de omvendte sig, naar de var rede til at gøre hans Vilie, vilde han bringe dem tilbage fra den lange Adspredelse, og det skulde ikke længere siges, at Folket kom fra Ægyptens Land, fordi denne Indsamling vil saa langt overskygge Udvandringen fra Ægypten, at den vil blive forglemt.

Dersom jeg vilde bede Dem i Aften at række Deres Hænder i Vejret og fortælle mig, hvor De og Deres Forældre kom fra, vilde vi se, at nogle kom fra Skotland, nogle fra England, nogle fra Skandinavien, Tyskland, Holland og fra mange andre Dele af Verden. Vi er kommet til Zion, men vi har kun set Begyndelsen af Indsamlingen. Naar de ti Stammer vender tilbage, og naar Herren bryder Bjergene foran dem, og de evige Høje skælver og der skal gøres dem en banet Vej, det vil blive større end Rejsen ud af Ægypten. Det vil alt ske. Men vi ser, hvordan vi er blevet indsamlet ud af Nationerne i Opfyldelse af disse Profetier. Det er ikke nødvendigt for mig at gaa mere i Detailler om Indsamlingen af Israels Hus.

Indsamling af Jøderne.

Jeg ønsker at bruge lidt Tid, fordi jeg mener det vigtigt, paa Omtale af Jødernes Indsamling. Jeg vil læse fra Mormons Bog: 2. Nephi: 10: 7—9.

»Men se, siger den Herre Gud: naar den Dag kommer at de skulde tro paa mig, at jeg er Kristus, da har jeg gjort Pagt med deres Fædre, at de i Kødet skulde genindsættes i deres Arveland paa Jorden. Og det skal ske, at de skulle blive indsamlede fra deres lange Adspredelse, fra Øerne i Havet og fra Jordens fire Dele, og de hedenske Folkeslag skulde blive store i mine Øjne, siger Gud, idet de bringer dem til deres Arveland. Ja, Hedningernes Konger skulde være deres Fosterfædre og deres Dronninger skulde være deres Fostermødre: derfor er Herrens Forjættelser til Hedningrne store; thi han har talet det, og hvo kan modsige ham?«

Esajas siger det samme, men jeg ønsker at tage det fra Mormons Bog. Endnu et Stykke fra Skriften, fra 2. Nephi, 30: 7.

»Og det skal ske, at Jøderne som er adspredte, skulle ligeledes begynde at tro paa Kristus og de skulle begynde at samles i Landet, og saa mange, som vilde tro paa Kristus skulde blive til et behageligt Folk.«

Vil begynde at tro.

Maaske dette var alt, jeg behøver at læse i Forbindelse med dette Spørgsmaal, men jeg ønsker nu at sige noget om

Jøderne. Lad os se, om de er begyndt at tro paa Kristus eller ej, og om de er begyndt at indsamle sig til deres Land i Opfyldelse af Forudsigelserne. Dersom Jesu Kristi Navn for 100 Aar siden skulde blive nævnt i en jødisk Synagoge, vilde hele Forsamlingen blive højlig opbragt. Dersom De har Kirkens Historie, Side 356, finder De et Brev skrevet af Rabbi Landau til hans Søn, som er blevet en Kristen. Det er et Brev fra en hjertebrudt Fader til en vildfaren Søn, og Faderen siger, at det er det haardeste Slag, han nogensinde har faaet, og at denne Straf var mere, end han kunde bære.

Vi har set, at Mormons Bog stadfæster, at i de sidste Dage vil Jøderne begynde at tro paa Kristus. De ved, at nogle af Kritkerne siger, at Mormons Bog er et dumt Arbejde, som er skrevet af Joseph Smith og en, som hjalp ham, men hvordan kunde Nephi sige, at i de sidste Dage skulde Jøderne blive indsamlet igen, og at de skulde begynde at tro paa Kristus? Hvordan kunde Joseph Smith sige det paa det Tidspunkt for godt 100 Aar siden, da Jøderne saa bittert forkastede alt, hvad der havde med Kristus at gøre? Jeg har adskillige Beretninger her, som skildrer vore Dages Holdning mellem Jøde og Jesus Kristus.

Rabbi Henry Berkoiwtz, Philadelfia, siger: »*Denne Jøde, Jesus, er den største, ædleste Rabbi af dem alle.*«

En Jøde af Jøder.

Isadore Singer, Ph. D.:

»Jeg betragter Jesus af Nazaret som en Jøde af Jøder, Een som alle Jødiske Folk har lært at elske. Hans Lærdomme har været en umaadelig Hjælp til Verden, og har bragt Kundskab om Israels Gud til Millioner af Mennesker. Den store Omvæltning af den jødiske Tankegang med Hensyn til Jesus af Nazaret kan jeg bedst illustrere med følgende Fakta: »Da jeg var Dreng, dersom min Far, som var en meget gudfrygtig Mand, havde hørt Navnet Jesus nævnet fra Prædikestolen i vores Synagoge, vilde han og alle andre Mænd i Forsamlingen have forladt Bygningen og den Rabbi vilde have blevet bortvist med det samme.« I Dag er det ikke mærkeligt i mange Synagoger at høre Prædikener, der lovpriser denne Jesus, og ingen tænker paa at protestere. I Virkeligheden, vi er alle glade ved at fastslaa Jesus som en af vort Folk.«

Morris Jastrow, Jr. Ph. D.:

»Fra Historien udpeges et Billede af Jesus, som betragtes som en direkte Efterfølger af de hæbræiske Profeter. Hans Undervisning er enstydig med den højeste aandelige Tragten i den menneskelige Race. Ligesom Profeterne, lægger han stor Vægt paa rene Handlinger og moralske Ideer. Han gaar udover Profeterne med sin absolutte Ligegyldighed med Hensyn til Theologiske Spekulationer og religiøse Cermonier. Der siges almindeligvis, at Jøderne forkastede Jesus. De gjorde det paa samme Maade, som de forkastede de tidligere Profeters Lærdomme, men nu kan Spørgsmaalet stilles: Har Kristendommen accepteret Jesus? Den længe ventede Forsoning mellem Judaismen og Kristendommen vil komme, naar engang Jesu Lærdomme er blevet indlysende Sandheder i den menneskelige Opførsel.«

Hylder Kristus.

Max Nordau M. D.:

»Jesus er en Sjæl af vore Sjæle, ligesom han er Kød af vort Kød. Hvem kunde tænke sig at exkludere ham af Israels Folk. St. Peter vil huske hver eneste Jøde, som har sagt om Davids Søn: »Jeg kender ikke det Menneske.« Dersom Jøderne op til den nuværende Tid ikke har ydet nogen offentlig Hyldest til denne ophøjede moralske og skønne Skikkelse, Jesus, saa er det fordi, at deres Forfølgere altid har ladet dem lide, tortere og snigmyrdet i Kristi Navn. Jøderne har draget den fejle Slutning, at »som Mesteren saa hans Svende«. En tilgivelig Fejltagelse af de evige Ofre for de uforsonlige, onde, hadefulde Mennesker, som kaldte sig Kristne. Hver Gang en Jøde tilsidesætter sin falske Trofasthed og nærmer sig Kilden, hvor han betragter Kristus alene, siger han med Ømhed og Beundring, forglemmende den messiaske Mission: »Denne Mand er vores. Han ærer vor Race, og vi tror ham som vi tror Evangeliet, Blomster i den jødiske Litteratur, og kun jødisk«.«

Nephis Profeti opfyldt.

Dette viste os Jødernes forskellige Følelser i Dag, og vi ser, at Nephis Profeti er blevet opfyldt. Men hvad nu med Jødernes Tilbagevenden til Palæstina? Vi finder en meget vigtig fra Herren optegnet i Lukas Kapitel 21, fra 20.—25. Vers:

(Fortsættes)

materielle villkår og relativ stor frihet fra næringsorger og om utmerket fysikk. Utah har større fødselstall og lågre dødstall per 1,000 mennesker, enn noen annen folkegruppe i verden. Mens den gjennomsnitlige fødselshyppighet i Sambandsstatene er uttrykt ved tallet 20,0, så er hyppigheten blant »mormonfolket« 32,1. Dødshyppigheten i U.S.A. er i gjennomsnit 10,63. Blant det nevnte folket er den 6,36. I Sambandsstatene døde det i 1945 per 100,000 av infeksjonssjukdommer 68,5; tallet blant »mormonfolket« er 16,3. Tallet for andre sjukdommer som årsak til død er: kreft: 133,95 i U.S.A. og 56,28 blant »mormonfolket«; nervesjukdommer: 105.39 (U.S.A.) og 57,14 (m. f.)

Ser en på tallene for materiell velferd, så aukte den samlede inntekten for innbyggene i Utah med 225% i årene 1940—45. Skatteprosenten er relativt lav med 8,3%. Takket være et overmåte effektivt sosialt utligningssystem for velferd, er det ingen som er arbeidsledige og ingen som lider nød blant »mormonfolket«. Velferdsplanen tar sikte på en fordeling av all slags matvarer og andre livsbehov; dekkningen av disse livsbehovene skjer ved at de enkelte medlemmer gir overskuddet sitt til et kooperativt varehus, som så fordeler det til familier og distrikter med underskudd.

Denne velferdsplanen, hvis sosialøkonomiske struktur jeg har analysert mer inngående i andre artikler til norsk presse, vekker ikke bare eksperters undring og beundring. Den er enestående i sitt slags i en verden hvor de beste hoder forgjeves søker å svette ut nye konstruktive ideer. Til slike eksperter kan jeg bare si: Reis til Utah og bli vis!

Blant venner og kjenninger. Jeg har hatt de beste cicceroner under mitt besøk. Den ene dagen stillte dr. *Preston Nibley* sin elskverdige person og sin imponerende viten om »mormonfolkets« historie, til min disposisjon. Han førte meg gjennom kirkens imponerende kontorbyggninger, utstyrt med sans for estetiske dimensjoner, og smykket med kvitt finmarmor fra Utah's marmorgruver og kunstneriske kopperputer til vern mot ildebrand fra Utah's kopperminer. I huset hvor pioneren *Brigham Young* levde og virket og

skapte sine eminente arkitektoniske mesterverker som Tempplet og Tabernaklet med de 7000 orgelpiper, forteller dr. Nibley i raske riss kirkens historie. Den andre dagen stiller dr. *John A. Widtsoe,* en norskfødt vitenskapsmann av dimensjoner, og en av kirkens utvilsomt skarpeste og lerdeste hoder, sin viten, sitt humør og sitt vakkre kontor till min disposisjon. Vi går gjennom byggningene hvor 187 mennesker arbeider med rituelle forberedingsarbeid till tempeltjenesten, genealogiske lister etc. Mer enn 14 millioner navn er samlet i disse imponerende arkiver. I kirkehistorikerens kontor titter jeg på all den litteratur som i det siste hundreåret er samlet for og imot »mormonismen«. Sammen med dr. Widtsoe, hans kone, datter og svigersøn, dr. *Homer Durham,* professor i »political science« og forfatter til tre bøker om mormonismen, kjører jeg på sightseeing i byen med det sotre hjerte. Jeg har vært mange steder i statene. Men dette er det første stedet jeg føler meg heime.

Ikke minst skyldes dette den hjertelighet jeg møter hos så mange av min barndoms og min ungdoms venner og kjente. Mr. og Mrs. *William Bjørndal,* »Williamen«, som forlot Norge for 18 år siden, vet ikke hva godt de skal gjøre for å la oppholdet bli behagelig. Hver dag kommer han og henter meg i en luksuriøs Buick, kjører meg runnt hvor jeg ønsker, mens hans søte kone og fire barn møter meg ved det veldekkede middagsbordet. Hans bror *Hilmar Bjørndal,* samt deres foreldre, *Martha* og *Karl Bjørndal,* som kom over hit i august, gjør min nyttårskveld til en strålende oppleving i deres heim. Og der er mange andre. Mr. *Clarence Johansen* og hans norskfødte frue *Emily* (Halvorsen) lager en kveld som sent vil glemmes, sammen med *Rudolf Bjørnn* og hans amerikanske frue. Både Johansen og Bjørnn var på Missjon i Norge for 15—20 år siden. Mr. *Roy Strand* og hans frue, *Fanny* fra Oslo—Drammen, kjører meg ut for å hilse på *Mearl,* datteren til *Milton H. Knudsen.* Og Mr. *Joseph Gundersen,* som var første rådgiver dengang for mange år siden jeg var president for M. I. A., er full av ønsker om å komme på sin andre misjon till Norge. Jeg tror neppe noen telefon paa Hotel Utah og Hotel Temple Square, de stedene der jeg

bodde, noensinne har vært så opptatt som min var det, grunnet alle dem som vilde hilse på meg og vite nytt fra heimlandet. —

Et budskap till verden. Opholdet i Dr. Widtsoes heim vil jeg sent glemme. Hans hår er snøvitt, men ansiktet ungdommelig og sterkt. Og bak brillene lyser de gløgge øynene med den samme kraften som har fått ham til å skrive 22 bøker om mormonismen, plus et utall av artikler og publikasjoner. Hans tankekraft er sterk og uhemmet. Hans setninger korte og pointerte. Det er en tenker som sitter der i stolen ved siden av meg foran peiskroken i hans vakre heim, og forteller om den nye æra som nå skal komme for kirken. Av store dimensjoner er også alle de menn jeg møter av de 12 apostlers kvorum. Og *Reuben Clark* jun., som har hele kirkens velferdsplan i hodet, er et like interessant bekjentskap som alle de »skarpskodde« medlemmer av University Ward. På mitt dårlige engelsk forteller jeg litt fra Norge under krigen. Og en ting er sikkert: Hvis noe land har good will herborte så er det Norge. Og Danmark. For fra de små landene i hjørnet av europakartet kom mange av kirkens trauste og mest dugende menn. De har satt sine sport herborte, i vitenskapelig og religiøs tenkning. Deres minne lever som kilde til inspirasjon.

Et møte med kirkens høgste leder. Mr. *John Adams,* en af lederne i Utahs økonomiske liv, en mann hvis jernvilje og intelligens lyser av ansikt og person, introduserer meg til kirkens president, *George Albert Smith.* Han er optatt, og jeg får vite at jeg bare kan ta ti minutter av hans tid. Men i samtale med denne mannen glemmer både han og vi tiden, og de ti minuttene blir til en time og ti minutter. Han er kledt i bonjour. Øynene under tenkerpannen er levende og humørfyllte. Når han smiler så er det som sydens varme trenger gjennom det vakre kontoret hans. Når han taler, er det en tenker som har noe å si till verden, en religiøs leder, hvis ord har inspirasjon, klokskap og kraft. Han taler lett og flytende. Og han ber meg skrive ned hans budskap til verden.

Dette er budskapet:

»Hele Verden lengtes etter og ber om fred. Men fred er en sinnets tilstand. Dens forutsetning er sjelens fred. Derfor kan ekte og varig fred bare komme som resultat av rettferdighet blant mennesker som vil rettferdight. Vi kan argumentere til dommedag. Men argumenter skaper ingen fred. For freden kan bare realiseres når folkene i verden angrer sine synder og vender sig til Herren.«

»Verdens folk vet ikke hvor de skal gå. De er hjelpeløse og irrer omkring i mørke ganger. De ser ikke at fredens budskap full av angst og hjedpeløshet ved, gjennem sin lære, atter å føre menneskne inn til samfund med den levende, åpenbarende gud.«

»Det er mange slags sannhet i verden. Men den er fragmentarisk i verdens kirker og samfund. Jesu Kristi Kirke betyr at sannheten er universell. Vi dømmer ikke andre. Vi innbyr dem til å få den omfattende sannhet. Kirkens lære er ikke basert på dogmerytteri; den er utkrystallisert i enkle leveregler. Hva vi sier er: Prøv disse leveregler og se på resultatet.«

»Vi vil dømmes af erfaringen. Vi krever ikke annet enn at folkene i verden skal dømme etter hva vi har skapt og etter hva vi er. Men vi krever ærlighet. Og er menneskene ærlige kan intet rokke dem fra å vende sig til Zion for åndelig vegledning og kraft.«

— — — —

I flere tusen fots høyde kan jeg framleis skimte byen med det store hjerte. Den ligger vifteformig mellom fjellene. Da flyet setter kursen sydover ser jeg det siste glimtet i metallkjempen på tempelkuppelen.

Frithjof Fluge.

En Oplevelse

I et Syn saa jeg en stor Skare af Mennesker staaende foran mig. Der var noget mørkt og trist over disse Mennesker. Jeg tog den Beslutning at gaa til dem en for en og give dem et Vidnesbyrd om Evangeliet. Da jeg var naaet Skaren igennem, stod den næste Skare af Mennesker foran mig. Det var det samme som ved den første Skare, der var noget mørkt og trist over dem. Jeg tog den samme Beslutning at gaa til dem en for en. I det samme stod der en Person over for mig. Han sagde til mig: »Nu er din Tid kommen«. Min Sjæl blev stærkt bedrøvet over dette. Men jeg naaede at faa det sagt til hele Skaren paa en Gang. Da vaagnede jeg og tørrede mine Øjne. Da bøjede jeg mine Knæ for Himlens Gud og bad om Visdom og Kundskab til at fatte og forstaa dette.

Fra din Broder og Ven i Evangeliet

Søren Olesen, Ingstrup.

— — —

De, der kender Broder Olesen, Ingstrup, ved, at han er en af Herrens trofaste Arbejdere i en afsides Del af Herrens Vingaard.

Og det vides ogsaa, at Broder Olesen har fulgt det Vink, han har haft i sit Syn, idet han ufortrødent har prædiket Evangeliet til hver eneste Sjæl i den Egn, hvor han lever, og vi er overbeviste om, at Broder Olesen nok skal naa alle de Sjæle, som skal høre Evangeliet gennem ham, inden »hans Tid kommer«.

Fra Missionsmarken

FEST

ESBJERG. Lørdag den 23. August afholdt den kvindelige Hjælpeforening en Banket.

Bestyrelsen var enige om at Søskende trængte til en lille Opmuntring, og trods Rationeringen lykkedes det at skabe en festlig Aften.

Klokken 7 samledes Søskende om de smukt pyntede Borde.

Ved Bestyrelsens energiske Arbejde var det lykkedes at tilberede en god Middag.

Der blev serveret Hønsekødsuppe, Høns i Flødepeberrod og som Desert Flødérand med Kirsebærsauce.

Efter Middagen blev der udført et lille Program.

Aftenen kom til at forme sig som en Afskedsfest for Missionær Broder og Søster Andreasen og Missionær Olga Jensen og Anna Larsen.

Missionærerne, som skulde forlade Grenen, holdt en lille Tale, hvori de tog Afsked med Kirkens Medlemmer og Venner.

Under Festen blev der oplæst et Brev til Søskende fra tidligere Distriktspræsident Broder William Petersen og Hustru, som nu er bosat i Centerfield, Utah.

Flere af Søskende havde Ordet og de takkede Missionærerne for deres Arbejde i Grenen.

Til Slut blev der serveret Is.

Efter at der var sunget og holdt Bøn skiltes Festens Deltagere beriget over en vellykket Fest, hvor »Jesu Kristi Evangelium« var Midtpunktet.

DAAB:

KØBENHAVN: *Den 1. Juni 1947* blev Birthe Elonora Hertzsprung Bisbjerg døbt af Ældste Figot H. Breum, Haandspaalæggelse ved Alma L. Petersen. Vi ønsker vor lille Søster til Lykke og velkommen i Kirken.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Den 6. April blev Christian Nielsen, Nakskov, afløst. Den 13. April blev Grethe Hansen, Aalborg, afløst. Den 20. April blev Svend Aage Jensen, Silkeborg, afløst. Den 22. April blev Alfred Christensen og Gudrun Christensen, Aalborg, afløst. Den 24. April blev Søster Isaksen, København, afløst.

Den 24. April blev Chris A. Petersen og Hustru, København, afløst. Den 27. April blev Grethe Strømberg, Esbjerg, afløst.

FORFLYTTELSER:

Den 25. August blev forskellige Omflytninger foretaget blandt Missionærerne i den danske Mission.

Missionær Andreasen og Hustru blev flyttet til Aarhus Gren fra Esbjerg. *Missionær L. Nielsen Clark og Hustru* blev flyttet fra Aalborg til Esbjerg. *Missionær Enoch Henriksen og Hustru* blev flyttet fra Aarhus til Aalborg. *Missionær Dale Hawkins* blev flyttet fra Thisted til København. *Missionær Richard Nielsen* blev flyttet fra København til Thisted. *Missionær Grant Le Hansen* blev flyttet fra Brønderslev til København, og *Missionær Philip Sørensen* blev flyttet fra København til Brønderslev.

VELSIGNELSER:

KØBENHAVN: *Den 2. Juni 1947* blev Flemming og Alice Leths lille Datter, født den 14. Februar 1947, velsignet og givet Navnet Anna-Lise Grethe Leth. Ældste Carlo Leth foretog Velsignelsen. Samme Dag blev Peder og Karen Margrethe Andersens lille Datter, født den 5. April 1947, velsignet og givet Navnet Norma Koch Andersen. Peder Andersen foretog selv Velsignelsen.

SILKEBORG. Den 17. August blev *Jens Enevold Nielsen* og *Anna K. Nielsens* lille Søn, født den 20. April 1947, velsignet af *Ældste Emil Thomsen,* Silkeborg, og givet Navnet *Poul Ingolf Nielsen.*

VIELSE:

ESBJERG: *Den 7. Juni 1947* blev Grethe Hansen, Datter af Johannes Hansen Jensen og Kirstine Marie Hansen Jensen, Esbjerg, viet til Alving Andersen, Søn af Anders Peter Andersen og Laura Mathilde Andersen, Palleshave. Baade Grethe Hansen og Alving Andersen er vel kendte blandt Søskende, idet de begge har virket som Missionærer i Danmark. Vi ønsker dem hjertelig til Lykke. Maa Gud velsigne deres Fremtid.

MISSIONERANKOMSTER:

Den 5. Maj 1947 ankom følgende Missionærer: Weston Henri, beskikket til at arbejde i København. Joseph Grant Stevensen, beskikket til at arbejde i København. Joseph Levi Taylor, beskikket til at arbejde i Horsens. Ronald Vincent, beskikket til at arbejde i Horsens. *Den 19. Maj* ankom James Lyman Robertsen, beskikket til at arbejde i København.

FØDSELSDAGE:

RANDERS: Den 13. Juni fylder Jens Andreas Levinsen Nielsen 70 Aar. Den 29. Juli fylder Niels Magnus Jonassen 70 Aar. Den 1. August fylder Augusta Bolette Christensen 70 Aar. Vi ønsker de tre Randers Søskende hjertelig til Lykke.

Mørke Udsigter

Tobakken er ved at forgifte og nedbryde Samfundet legemligt og aandeligt ligesom Opium i Kina.

Naar vil en Kampagne begynde mod dette Onde? Det bør af alle Kræfter modarbejdes, da det er blevet til en Lidenskab. Hvem vil være den modige at begynde Kampen?

Cigar eller Cigaret behersker Folk, den hænger i Munden paa næsten hver Mand og Kvinde af alle Stænder. Ikke eet Sted er man fri for Tobakken. I Parker med den dejlige friske Luft fyldes denne med Tobaksrøg, afrevne Tændstikker kastes alle Vegne. Kvinder af alle Slags er med i denne Uskik, ogsaa Børn ser man ryge for at efterabe de Voksne.

Vore Sindssygehospitaler, Nervesanatorier o. s. v. fyldes, Tobak og Alkohol er i høj Grad medvirkende hertil.

Mundbetændelse breder sig paa Grund af daarlig Tobak, siger Læger og Tandlæger, men Folk vil ryge, ligegyldigt af hvad Slags.

Bliv aldrig træt af at prædike Visdomsordet til Dine Venner — det gælder ikke alene deres Legemes Velbefindende, det gælder ogsaa deres Sjæl.

Guds Aand vil ikke bo i et urent Tabernakel.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet, København.